

Rozkopany Poznań

Jak widze teraz tyn nasz kochany Poznań taki rozkopany, wszyndzie ino dzie nie szpyczne, tam wykopy i rozkopy, to na jego widok zaraz mi sie dudlać kce. Łzy same sie cisnom do ślypiów.

Jede se którygoś dnia do chaty, mojom stałom trasom, a tu widze szlaban w poprzek ulicy i tabliczka z napisem: „Objazd”. Co jes loś? – pomyślałem, ale nic, jede se dali zgodnie z tym, co tam stało nagrygolone, czyli objazdem, oż tu nagle drugi objazd. Zrobiłem sie już ździebko nerwowy. Ale pryndziuchno przywołałem sie do porzondku. Uskrómnij sie – godołem som do sie i jachołem dali. Ale jak szpycłem trzeci objazd i w końcu wyjachołem znowu na ty same ulicy, dzie mnie spotkoł piyrwszy objazd, to już nie wytrzymałem. Bo jak tu nie być nerwowym, krążyłem przecież wokół chaty, jak drachyta na sznuryszku, pewno bez godzinie i za nic nie mogłem dojachać. Podjynym męską decyzje. Wygramoliłem sie z ałta, zachlasłem dźwi, zaś potem je zaklu-

*Myślałem, że jestem
na Księżycu.*

czyłem i udołem sie na piechote. Lożyłem na szage, coby skrócić se droge do chaty, i spoczontku myślałem, że jestem na Księżycu. Same ino dziury i góry piochu. Ale chaty dobrze mi znane, co tam stały, przy-

pominały mi, że dali jestem w kochaniutkim mojim Poznaniu. Wiync leze se dali, oż tu nagle przed ślypiami jawi mi sie wielgachny róf. Cofać sie nie bede – pomyślałem – ino trzeba leż do przodu. Wziynym rozpynd i chcionym hycnąć bez tyn róf, co go tam wykopali, i prawie by mi sie udało, ino giyra mi sie omskła i wprysłem do wykopu. Jakby tego nie dość, bóło w nim pełno żybura. Mówie wom, koniec świata.

Nie tracąc zimny krwi, jakimś dziwnym cudem udało mi sie wyleż i cołkiem znorany ruszyłem czym pryndzy do chaty. Jak mnie moja ślubna szpycła, ledwo ino pokozołem sie w antrejce, załamała łapy.

– Dzieś ty ból, luntrusie jedyn? – zapytała. – Cheba wew piekle, bo wyglondosz jak istny diaboł!

– A dzie miołem być – odrzekłem na to i ruszyłem prosto do łazyynki.

Teraz siedze se z konieczności w pomieszkaniu i szpycuje na to wszystko bez okno, bo jak forsowałem tyn róf, to se giyre w kostce przebrołem i sie ździebko pokiereszowałem. A prowde mówionc, czekom, oż zniknom te wszystkie rozkopy, coby już tego drugi roz nie przeżywać.

(15.09.1995 r.)

szpycnąć – spojrzeć

dudlać – płakać

co jes loś – o co chodzi

uskrómnij sie – uspokoić się

drachyta – latawiec

na szage – na ukos

żybura – brudna, mętna ciecz

antrejka – przedpokój

luntrus – łobuz, chuligan

przebrać – zwichnąć,

nadwyreżyć